

KINOLO **Q**^{7/8}

Pritlikavi šnavcer
WUBOX 2025 v Mariboru
40 let delovanja
KDNOS, KDMS in nemški ovčarji
V službi iskanja pogrešanih oseb

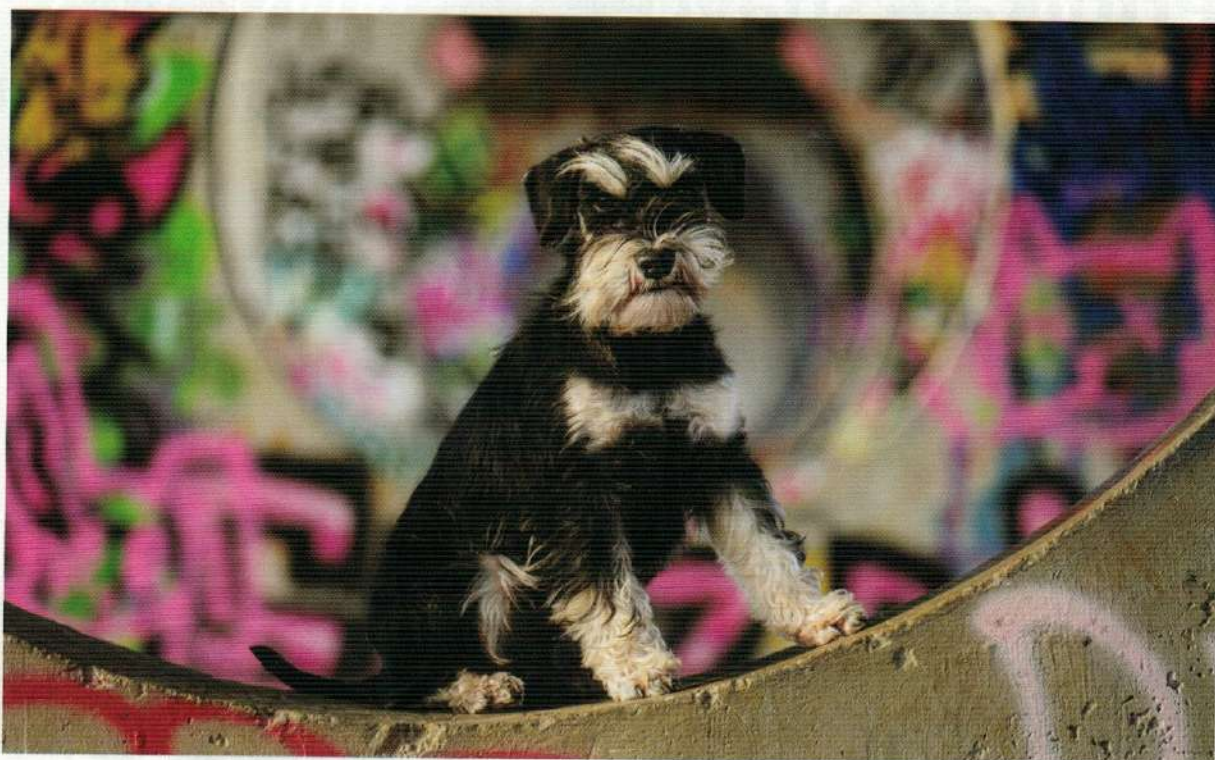
PSI SO NAŠE NAJVEČJE BOGASTVO. | Glasilo Kinološke zveze Slovenije | www.kinoloska.si | Julij/Avgust 2025 | Cena 7 EUR

Pritlikavi šnavcer

Pozoren, zvest in igriv – mali pes z velikim značajem

Pozoren, zvest, igriv, deloven majhen pes zelo tipičnega videza

Pritlikavi šnavcer je najmanjši v družini šnavcerjev, vendar prihaja v največ barvah. Priznane so barve poper sol, črna, črno srebrna ter bela barva. Vse navedene barvne različice so precej privlačne.

Je pomanjšana podoba svojih večjih bratov, a nima prav nobenega znaka pritlikavosti. Daje vtis čvrstega, kompaktnega in samozavestnega psa, ki je enako delaven kot privlačen. Sodi med skladno grajene majhne pse.

Je pogumen v kombinaciji s premišljeno mirnostjo, ne zaupa tujcem, nepodkupljivo pazi na hišo in kmetijo ter razvaja svojo družino z veliko naklonjenostjo in neomajno zvestobo. Kot družinski pes je odlična izbira. S pravo mero gibanja in aktivnosti se tudi v majhnem stanovanju počuti povsem dobro.

Zgodovina

(Povzeto po VDH in PSK – ob 125 letnici nemškega kluba)

Zgodovinsko gledano je pritlikavi šnavcer stara pasma. Nekateri avtorji zgodovine šnavcerjev nastanek modernega pritlikavega šnavcerja izpeljujejo iz opičjega pinča – podgrizavega ostrodlakega pinča,

drugi izhajajo izključno iz okoli 30 centimetrov velikega resastega pinča oziroma iz standardnega (srednjega) šnavcerja. Resnica je verjetno nekje vmes. Ko je bil v Nemčiji leta 1895 na pobudo Josefa Berte ustanovljen prvi Pinscher Klub, je vladala še precejšnja zmeda glede velikosti, oblik in barv psov. Šnavcerje so takrat imenovali ostrodlaki pinči. Na ustanovnem zboru kluba 23. maja 1895 so potrdili prvi pasemski standard in vzrejni predpis za gladke in ostrodlake pinče (šnavcerje).

Določitev pasemskega standarda je bila še posebej pomembna, saj so vzreditelji potrebovali smernice. Pritlikave pasme so bile takrat še zelo neizrazite. Konec 19. stoletja je bil njihov razvoj še v zgodnjih fazah, iz katerih so kasneje kot ločene pasme izšli pritlikavi šnavcer, pritlikavi pinč in opičji pinč. Vladala je tudi precejšna zmeda med barvami. Prvi resasti pinči (pritlikavi šnavcerji) so bili namreč barvno zelo neenotni. Obstajale so vse barve od bele, rumene, lisaste, do črno

Familientag Derer von Pinsch

Richard Strobel (München)

rjavih odtenkov. Josef Berta, ki je med letoma 1895 in 1921 služil kot prvi predsednik nemškega Pinscher Kluba, si je zamislil zgradbo, glavo, dlako in temperament malega šnavcerja kot manjšo različico njegovega večjega sorodnika. Leta 1910 je bilo ime pritlikavi šnavcer končno uradno sprejeto, leta 1921 pa se je klub pinčev preimenoval v 'Klub pinčev in šnavcerjev 1895 e.V. (PSK)'.

Do druge svetovne vojne so si nemški vzreditelji močno prizadevali poenotiti tip pritlikavega šnavcerja. Pri tem je bil med drugim zelo pomemben dejavnik ugriz. Pritlikavemu šnavcerju so pripisali popoln škarjast ugriz, dopustili pa so mu tudi kleščastega.

Podganar, delovni pes in zvest čuvaj

Gre za pasmo psa, ki je v svojem bistvu čuvaj, podganar ter delovni pes in so ga na nemških kmetijah vzrejali za delo, saj je strastno iztrebljal nevarne podgane in drugo golazen. Strast za lov na podgane se je pri večini šnavcerjev ohranila do danes. Da bi ga čim bolj obvarovali pred nevarnimi ugrizi glodavcev, so mu prirezovali uhlje in repe, najboljčutlivejše in izpostavljene dele, glavo in oči pa sta mu varovala ostra brada in goste obrvi. Ognjevitost, glasnost, neustrašnost in nezahtevnost, trdno zdravje in velika vzdržljivost so bile prirojene lastnosti teh psov.

Ena pasma, štiri barve

FCI (Fédération Cynologique International) je dokončno priznala pasmo pritlikavi šnavcer (Zwergschnauzer) leta 1955, a sta bili sprva priznani le barvi poper sol in črna. Črno srebrna različica je bila priznana leta 1977, leta 1983 pa je sledila še bela barvna različica.

Za barvo poper sol je vzrejni cilj srednji ton, enakomerno razporejen, z dobro pigmentirano poper sol krovno dlako s sivo podlanko. Dovoljeni so barvni odtenki od temno železno sive do srebrno sive. V vseh barvnih niansah mora imeti izraženo temno masko, ki je harmonično usklajena z osnovno barvo. Izrazito svetli ožigi na glavi, prsih in nogah so nezaželeni. Za črno srebrno barvo je vzrejni cilj črna krovna dlaka s črno podlanko, beli

ožigi nad očmi, na ličnicah, na bradi, dva ločena trikotnika na predprsju, na sprednjih nogah do nadlakti, na notranji strani zadnjih nog ter okoli anusa.

Da pa razumemo barvne različice pri pritlikavih šnavcerjih, moramo razumeti tudi genetiko barv. Prav ta je bila ključna, da so se recesivne barvne različice ohranile skozi zgodovino, pa čeprav so se vzreditelji ves čas trudili, da so dosledno odstranjevali iz vzreje pse, ki so bili barv, ki niso bile priznane po standardu. Za vzreditelje je zato poznavanje genetskega zapisa, odgovornega za barvo dlake, zelo pomembno, saj se na osnovi le-tega lahko odločajo za izbor ustreznega paritvenega para in tako vzrejajo mladiče v željeni barvi.

Barvne različice pritlikavega šnavcerja izhajajo pravzaprav iz treh različnih lokusov; E-lokusa, K-lokusa in A-lokusa.

Nekaj dejstev:

Prav vsi pritlikavi šnavcerji imajo dedni zapis na E, K in A lokusu, ki določajo fenotip.

E-lokus je dominanten nad ostalimi lokusi in določa, ali ima pes v kožuhi temen - črn pigment, eumelanin, ali ne. Če je temen (ni bel), je šnavcer bodisi črn, poper sol ali črno srebrn. Pasma ima v bistvu dve možnosti, dominantni E alel in alel e, to je recesivni rumeni alel. Genska para E/E in E/e sta pogoj za 'obarvanega' (temnega) psa, recesivni e/e pa za belega. Pri drugih pasmah ima e/e rumene odtenke, toda pritlikavi šnavcerji so (skoraj) vedno beli, bodisi čisto beli, bodisi beli s kremnimi toni. Psi s pravo resasto dlako imajo navadno bolj rumenkast do kremast odtenek.

K-lokus določa pri temnih psih (torej ne belih), ali so črni ali pa temen pigment pokriva le del dlake. Tu ima pasma dejansko le dve možnosti, KB in ky. Alel KB (dominantna črna) je alel za enakomerno obarvanje, ki je dominanten nad alelom ky. Torej je dovolj, da ima pes samo eno kopijo dominantnega KB alela, da je pes fenotipsko črn. Za črno barvo je zaželjena globoko črna barva s črno podlanko, ki po možnosti ne zbledi z leti. Žal pogosto v razstavnih krogih vidimo barvane pse, ki zmagujejo, kar še dodatno otežuje vzrediteljem selekcijo za naravno črno barvo.

A-lokus je odgovoren za številne barvne vzorce pri psih. Pri pritlikavih šnavcerjih poznamo 3 različne alele z naslednjo hierarhijo dominance: Ay > aw > at, kar pomeni, da se bo od prisotnih alelov izražal najbolj dominanten alel. Alel aw za poper sol (ang. aguti), ki povzroča preklap med sintezo eumelanina in feomelanina, zato so dlake s pasovi temnejše in svetlejšo obarvanosti od baze do konice. Za barvo poper sol je značilno, da je ne samo plašč psa na oko pigmentiran 'popper sol', enaka je tudi barvna sestava vsake posamezne krovne dlake - pri korenu je svetla, temnejša siva

PRITLIKAVI ŠNAVCKER

Pasma spada v 2. FCI skupino

SPLOŠNI VIDEZ: Majhen, močan, raje čokat kot suh, resaste dlake, eleganten. Pomanjšana podoba srednjega šnavcerja brez anomalij pritlikavosti.

POMEMBNA RAZMERJA:

Kvadratično grajen, pri čemer je višina v vihru skoraj enaka dolžini telesa.

Dolžina glave je enaka polovični dolžini hrbta.

ZNAČAJ: Značaj je podoben srednjemu šnavcerju z značilnostmi temperamenta majhnega psa. Inteligenca, neustrašnost, vzdržljivost in čuječnost so lastnosti pritlikavega šnavcerja kot prijetnega hišnega psa in spremljevalca, ki lahko brez problema živi tudi v majhnem stanovanju.

Plečna višina: Psi in psice med 30 in 35 cm.

Teža: Psi in psice približno med 4 in 8 kg.

SPREDNJE OKONČINE: Sprednji nogi sta, gledani od spredaj, močni, ravni in nista ozko postavljeni. Lopatica se tesno prilega prsnemu košu in pleča so obojestransko dobro omišičena. Zapestje je močno, stabilno, je v liniji podlaktnice. Sprednji šapi sta kratki in okrogli, s sklenjenimi in izbočenimi prsti (mačja šapa) s kratkimi temnimi kremplji in vzdržljivimi blazinicami.

ZADNJE OKONČINE: Gledano od strani sta okončini poševno postavljeni, od zadaj pa paralelno, ne preveč skupaj. Stegno je zmerno dolgo, široko in dobro omišičeno. Skočni sklep je zelo dobro okoten, močan, stabilen, ni obrnjen niti navznoter, niti navzven. Zadnji šapi sta enaki sprednjima (mačje šape s kratkimi, čvrstimi kremplji).

GIBANJE: Prožno, elegantno, gibčno, sproščeno in izdatno. Sprednji nogi iztegne daleč naprej, zadnji nogi dajeta prožen, močan in zajeten odziv. Hrbet, vezi, sklepi ostajajo v gibanju čvrsti.

GLAVA: Lobanja je močna in podolgovata, brez močno izražene zatilne kosti. Stop je pod obrvmi dobro izražen. Smrček je dobro razvit, vedno črn. Čeljusti so močne, zobovje je polnoštevilno in dobro razvito. Oči so srednje velike, ovalne, temne. Uhlja sta spuščena, visoko nastavljena, V-oblike, notranji robovi uhljev so priležni ličnici.

VRAT: Močan, mišičast, lepo zaobljen in harmonično prehaja prek vihra.

TELO: Zgornja linija se rahlo spušča od vihra. Hrbet je močan, kratek in čvrst. Ledja so kratka, močna in globoka. Križec je rahlo zaobljen in neopazno prehaja v nastavek repa. Prsa so zmerno široka, v preseku ovalna, segajo do komolcev. Predprsje s predprsno je markantno izraženo. Trebuh je zmerno pritegnjen.

REP: Naraven; vzrejni cilj je sabljast ali srpast rep.

KOŽUH: Dlaka mora biti žimasta, trda in gosta. Sestavljena je iz goste podlanke ter ne preveč kratke krovne dlake, ki se prilega telesu. Krovna dlaka je groba in dovolj dolga, da je mogoče preizkusiti njeno strukturo, ni sršeča, niti valovita. Dlaka na okončinah je lahko manj trda. Na čelu in uhljih je dlaka kratka. Tipična značilnost sta ne preveč mehka brada na gobcu ter bujne obrvi, ki rahlo prekrivajo oči.

BARVA:

- Črna s črno podlanko.
- Poper sol.
- Črna srebrna.
- Bela z belo podlanko.

v sredini, konice so črne. Posebna pasemska značilnost poper sol šnavcerjev je temnejša maska. Alel at je odgovoren za dvobarvno obarvanje (ang black&tan), pri šnavcerjih je to črno srebrna barvna varianta.

V pasmi pa še vedno obstaja nedovoljen alel Ay za svetlo do temno rumeno-rjav vzorec z ali brez črnih dlačic (ang. sable).

Če je še do nedavnega bilo parjenje različnih barvnih variant prepovedano v večini držav, pa danes FCI dovoljuje tudi križanje različnih barvnih variant. Pred kratkim smo imeli tudi v Sloveniji prvo leglo pritlikavih šnavcerjev staršev različnih barv. Črno srebrn samček in črna samička sta dala 3 črno srebrne in 2 črna mladiča. Cilj pa je bil izboljšati kvaliteto in barvo dlake v črni barvni varianti.

Kakšen pes je pravzaprav pritlikavi šnavcer?

Za šnavcerje se pogosto omenja, da niso nikoli bili modni psi, a to vsekakor ne velja v zdajšnjem času za pritlikave šnavcerje. Ta pasma je vse popularnejša, po zastopanosti pa pri nas prednjači črno srebrni. Nekoč delovni kmečki psi in psi čuvaji so se izkazali za odlične družne pse, ki se brez težav znajdejo tako v okolju dežele kot v bučnem in frekventnem okolju mest. Poleg tega vse bolj privlači njihov zelo poseben ter tipičen izgled.

Njihovo zaželenost povečuje še kar nekaj prepričanj, ki pa nimajo resne podlage:

- Pritlikav šnavcer je zelo dolgoživa in zdrava pasma: Če nima zdravstvenih težav, resnično lahko pričakujemo, da bodo z nami 14 let in več, toda določene težave, o katerih je govora v nadaljevanju, lahko vodijo v nepričakovane visoke stroške zdravljenja.
- Nega šnavcerjeve dlake je preprosta (redno česanje in trimanje 3 do 4 krat letno): To ne drži. Priporočljivo je redno trimanje na cca. 6 tednov, da se ohrani maksimalna kvaliteta kožuha in s tem njegova zaščitna funkcija, ki neposredno vpliva na funkcionalnost psa. Strošek

primerne urejanja dlake je torej občuten in je treba že ob nakupu mladiča vedeti, da bo nujen vse do smrti psa.

- Dlaka pritlikavega šnavcerja je 'hipoalergena' ter skorajda ne izpada: Ne drži. Vsak šnavcer, ki ima dlako po standardu, pušča dlako, le da ko je telo v celoti potrimano, nekaj časa manj, ko pa dlake spet zrastejo in dozori, se izpadanje spet poveča. Res pa je, da je te izpadle dlake mnogo manj kot pri mnogih drugih, zlasti kratkodlakih pasmah.
- Šnavcer je zelo pameten in zato lahek za vzgojo: Šnavcer zahteva jasno razumljivo in načelno vodenje.
- Pritlikavi šnavcer je majhen pes in zato ne potrebuje veliko gibanja: Zgolj nekaj kratkih sprehodov na dan kljub morda velikemu vrtu, kjer lahko počne, kar mu je volja, zanj ne bo dovolj in lahko vodi do nezazelenih vedenj psa.

Celovit vtis pritlikavega šnavcerja mora izžarevati čvrstost, kompaktnost in samozavest, ki odražajo njegov delavni značaj in privlačen videz. Njegove osnovne značilnosti so skladna telesna zgradba, temperament in kakovost dlake.

Po pojavi je majhen, močan, prejšček kot vitek, z grobo dlako in eleganten. Je pomanjšana podoba srednjega šnavcerja brez značilnosti pritlikavosti. Je kvadratičen, dolžina telesa je skoraj enaka kot višina telesa pod vihrom. Dolžina glave

(merjeno od konice nosu do zatilnice) ustreza polovici dolžine zgornje linije (merjeno od vihra do repa).

Koža je tesno prilegajoča po celem telesu, gibanje je elegantno, gibčno in lahkotno.

Dlaka mora biti ostra, gosta in priležena (ne štrleča, šršeča). Sestavljena je iz goste podlanke in ne prekratke krovne dlake, ki je resasta. Raste v mnogih plasteh ter je priležena k telesu. Ostra dlaka, značilna za šnavcerja, psa štiti pred mokroto in mrazom ter mu pomaga ohranjati dobro zdravje. Barve dlake so rezultat skrbne in namenske selekcije. Vse te lastnosti so izjemno dragocene.

Krovna dlaka ne sme biti valovita. Dlaka po okončinah je lahko manj ostra in trda kot po telesu. Na čelu in ušesih je kratka. Brada ni preveč mehka, obrvi so košate in rahlo zasenčijo oči. Pri psih barve poper sol mora biti prisotna temna maska.

Višina pri psih in psicah je med 30 in 35 centimetrov.

Pritlikavi šnavcer potrebuje aktivne lastnike

Pritlikavi šnavcer je aktiven pes oziroma pes, s katerim mora lastnik nekaj početi, delati, sicer se bo dolgočasil in tudi ušpičil kakšno neumnost. Potrebuje načelno vodenje ter aktivnost, telesno in mentalno, vsak dan, ne glede na vreme ali počutje lastnika. Lahko je zvest spremljevalec na dolgih pohodih po ravnini in strmini, nekateri so tudi navdušeni plavalci, mnogi so odlični športniki. Pes, ki

bo imel preko dneva občasno priložnost izživeti nagone in izrabiti energijo, bo doma pridno in zadovoljno počival.

Je primeren tudi za začetnike, a se morajo ti naučiti vodenja in biti pri tem načelni in aktivni. Gre namreč za psa z močno voljo, ki je zaradi svoje čuječnosti lahko tudi, ni pa nujno, precej glasen in 'zgovoren'. Vsak, ki želi pritlikavega šnavcerja, še posebej, če živi v več-stanovanjski hiši, mora to vzeti v zakup. Pritlikavi šnavcer tudi ni pes, ki bo mahljal z repom vsakemu mimoidočemu, ker ga bo prijazno ogovoril in mu ponujal priboljšek. Praviloma je do tujcev indiferenten, jih bo pa toleriral, če bo videl, da jih tolerira njegov vodnik.

Glede na svojo majhnost je tudi zelo 'priročen' družinski član za ljudi, ki veliko potujejo. Niti potovanje z letalom v potniški kabini zanj ni problem, pa tudi nastanitev v hotelski sobi ne. Dokler je s svojim človekom, bo zadovoljen in srečen kjerkoli. In nenazadnje, to je pes, ki mora bivati v hiši ali v stanovanju in ni nikoli zaprt v pesjaku ali puščen ure brez nadzora na vrtu. Bolje se bo počutil v majhnem stanovanju z vodnikom kot sam na velikanskem vrtu.

Nega

Dober (tipičen) šnavcerski kožuh je resnični zaklad, a žal redkejši, kot bi želeli, in ščiti kožo psa kot največji organ pred vplivi okolja (vročina, mraz), odbija umazanijo (psa z dobro dlako praktično ni treba kopati) in vodo (se hitro posuši). Ker se tip dlake deduje, je smiselno še pred nakupom mladička preveriti, kakšno dlako imajo njegovi starši.

Kožuh je sestavljen iz kratke goste podlanke in ne prekratke krovne dlake. Slednja gre skozi različne faze rasti in ko raste, postaja debelejša in trša, pri poper sol barvi pa se tudi na sleherni krovni dlaki spreminja po barvi, od svetle krem / aguti barve preko sive do črnih konic. Raste v več plasteh (resasta dlaka). Ni niti štrleča/sršeča niti valovita, je priležena. Dlako je treba v približno enakih časovnih razmikih (npr. na 6 do 8 tednov) puliti (trimati) s korenino vred, s čemer so zagotovljeni pogoji za nastanek in rast novih dlak. Pri trimanju se izvlečejo izključno dlake, ki so zrele ter že mrtve in bi slej ko

prej izpadle same.

Želja je, da bi imeli šnavcerji dlako, ki za vzdrževanje zahteva minimalno poseganje, vendar realnost žal ni vselej takšna, zlasti pri pritlikavih šnavcerjih ne. Zgodi se lahko, da dlaka ni gladka in priležena, ni resasta, ampak je mehka ter podlanka predivje raste na račun zmanjševanja števila krovnih dlak. V skrajnih primerih se je žal treba sprijazniti, da pes nima tipične dlake, da ni kandidat za trimanje in ga bo pač treba briti ob maksimalnem redčenju podlanke.

Trimanje ne sme biti in ni boleč proces, če se izvaja pravilno ter je nujno za vzdrževanje kože, kot ga opisuje standard. Gre namreč za funkcionalnost / zdravje psa in ne za njegovo 'lepoto'. Krajšanje dlake z rezanjem dlak (bitje s strižnikom, rezanje s škarjami, poškodovanje dlak zaradi nepravilne uporabe nožka za trimanje ipd.) vodi v poslabšanje kakovosti dlake in zmanjšuje naravno sposobnost psa, da ohlaja telo. Rezana dlaka izgubi sposobnost odbijanja umazanije ter vode.

Nega šnavcerjeve dlake sicer ni zahtevna, če zna lastnik sam skrbeti zanj ali pa ima zaupanja vrednega pasjega frizerja, ki psa pravilno redno ureja. Vsak, ki si tega želi in ima voljo, se lahko udeleži delavnic urejanja šnavcerjev Kluba šnavcerjev in pinčev Slovenije, kjer se bo seznanil z osnovnimi tehnikami dela, pri klubu pa lahko kupi tudi obsežen priročnik, v katerem so natančno vpisani vsi osnovni postopki za urejanje šnavcerjeve dlake.

Bolezni, ki se jim je mogoče ogniti z uporabo genskih testov in določenih kliničnih pregledov

V primerjavi z mnogimi drugimi pasmami je pritlikavi šnavcer relativno zdrava pasma, kljub temu pa se tudi pri njih lahko pojavijo določena obolenja.

Znanost je napredovala z bliskovito hitrostjo in danes imamo na voljo genetske teste za naslednje bolezni:

- Bolezen Charcot-Marie-Tooth (CMT)
- Myotonia congenita (MC)
- Napredujoča atrofija mrežnice

B tip 1 (PRA B1)

- Comma Defect (Spondilokostalna disostoza, SCD)
- Persistentni sindrom Müllerjevega kanala (PMDS)
- Občutljivost na Mycobacterium avium kompleks (MAC)

Genetski testi so nam v veliko pomoč, da vemo, katere živali lahko parimo med seboj brez tveganja, da bi vzrejali mladičke, pri katerih se bo izrazila bolezen. Vse zgoraj omenjene bolezni se dedujejo recesivno, zato mora biti vsaj eden od staršev N/N (clear), da pri mladičih ni možnosti, da se izrazi bolezen. Obenem pa se moramo zavedati, da pretirana selekcija v želji, da v pasmi več ne bo prenašalcev, privede do ozkih grl v pasmi.

Od vestnih in odgovornih vzrediteljev se pričakuje, da opravijo naveden nabor preverjanj, lahko tudi kaj več, in da te rezultate preberejo, jih razumejo, pravilno interpretirajo in nato uporabijo ob odločitvi za konkretno paritveno kombinacijo. Od odgovornega novega lastnika pritlikavega šnavcerja se (žal pogosto zaman) pričakuje, da se bo prav tako seznanil, po katerih zdravstvenih preverjanjih staršev legla naj povpraša pri vzreditelju ter se ne bo zadovoljil zgolj z naštevanjem testov, ampak si jih bo prebral in jih razumel.

Kakšne zdravstvene težave se še pojavljajo pri šnavcerjih

Pritlikavi šnavcerji imajo lahko za razliko od večjih bratov, ne pa nujno, več problemov z zobmi. Nagnjeni so k nalaganju zobnega kamna, ki hitro vodi v obolenja zob in dlesni (tudi parodontoza jim ni tuja). Zobni higieni se zato splača posvečati redno pozornost in stanje v ustih pogosto preveriti. Vsekakor pomaga redno ščetkanje s prilagojeno zobno ščetko in namensko pasto ter učinkovito glodanje.

Kot pri mnogih drugih majhnih pasmah se pri pritlikavem šnavcerju lahko zgodi pankreatitis (vnetje trebušne slinavke), ki ni nujno indiciran z napačno prehrano, vzrok je lahko tudi prirojen zaradi specifik razgradnje maščob in je

zato priporočljivo paziti ves čas na minimalen vnos le-teh.

Nekatere linije so bolj obremenjene z *liver shuntom* (žal ustreznega prevoda nimamo). Gre za prirojeno napako, ko je kri speljana mimo jeter in počasi vodi v zastrupitev organizma.

Pri nekaterih se lahko pojavijo zdravstvene težave zaradi alergij. Teh primerov je žal vse več. Občasno se srečujejo s sečnimi kamni in žal tudi z epilepsijo.

Pri pritlikavih šnavcerjih poznamo tudi prirojeno katarakto, ko se mladički že rodijo slepi in pa seveda tudi pridobljeno, zato za vse pse, ki jih uporabljamo v vzreji, priporočamo redne preglede oči.

Znanost za te tegobe nima rešitve, gre za kompleksno dedovanje, pa tudi vpliv okolja, zato velja pravilo, da je treba svojega šnavcerja poznati, ga opazovati in v primeru nenavadnih odklonov takoj obiskati veterinarja.

Pa še to: ko so starejši, se jim rade na koži pojavijo majhne bulice, t.i. schnauzer bumps, ki niso nevarne, a jih je dobro, če rastejo, imeti pod kontrolo.

Kljub vsem navedbam o zdravju je pritlikavi šnavcer, zlasti v primerjavi z mnogimi drugimi pasmami, še vedno relativno zdrav.

Problem zmanjševanja genetske pestrosti tudi pri pritlikavih šnavcerjih in posledice ter novi pristopi za izboljšanje

Genetska pestrost (heterozigotnost) odraža stopnjo parjenja v sorodstvu znotraj pasme. Nižja kot je, bolj so živali iste pasme med seboj genetsko povezane, hkrati pa se povečuje tveganje za širjenje škodljivih genetskih mutacij. Ohranjanje in povečanje genetske pestrosti pa je ključno za dolgoročno zdravje prihodnjih generacij. Pri mnogih pasmah, tudi pri pritlikavih šnavcerjih, je žal danes že zelo vprašljiva. Po aktualnih podatkih LABOKLIN, nemškega laboratorija za diagnostiko, imajo pritlikavi šnavcerji povprečno zgolj 28 % heterozigotnost.

Vsi psi s opravljenim DNA profilom po standardu ISAG 2020 (Premium

SNP DNA profil) pri LABOGENU (genetski oddelek laboratorija LABOKLIN), imajo avtomatsko izdelan tudi Diversity Check in so vnešeni v DNA bazo. Ta omogoča vpogled v genetsko sorodnost živali konkretne pasme in prepoznavanje genetsko manj sorodnih živali. Pri pasmah z zelo nizko genetsko raznovrstnostjo se namreč lahko parjenje v sorodstvu pojavi celo med 'po rodovniku' nepovezanimi živalmi zaradi genetske enotnosti znotraj pasme. Omenjeni Diversity Check lahko zelo učinkovito pomaga pri iskanju primernih plemenskih partnerjev in preprečevanju parjenja v sorodstvu, s tem pripomore k ohranjanju in povečevanju genetske pestrosti na dolgi rok ter trajnostno prispeva k zdravju prihodnjih generacij.

Navedena DNA baza je žal dostopna samo lastnikom psov z opravljenim Premium SNP DNA profilom, zato Klub šnavcerjev in pinčev Slovenije spodbuja lastnike vzrejnih psic in psov, da pri le teh opravijo LABOKLINOV DNA profil po standardu ISAG 2020 in s tem pridobijo možnost vpogleda v DNA bazo ter iskanje 'sorodstveno' kar najbolj oddaljenih psov iste pasme. Baza je prikazana v obliki grafa, ki pokaže genetsko sorodnost z drugimi psmi iste pasme (označenimi s točkami). Bližje kot so si točke, bolj so si psi genetsko podobni.

Odnos pritlikavega šnavcerja do družine in okolice

Pritlikavi šnavcer je praviloma stabilnega značaja in, razen v odsotnosti primerne socializacije, nima težav s tujimi ljudmi in

živalmi. Povsem normalno je, da bo najverjetneje nalajal vsakega psa (lahko tudi ljudi), ki bodo šli mimo ograje 'njegovega' vrta. To je pač nagon čuvanja in tega mu ne smemo niti zameriti niti odvzeti. Do otrok je strpen, zelo verjetno se ne bo zmenil zanje, razen, če sodijo v njegovo družino.

Za katere kinološke športe je ta pasma primerna?

Šnavcerji, vključno s pritlikavimi, so odlični kandidati za kinološke športe zaradi svoje inteligence, energije in pripravljenosti za delo. Njihova vsestranskost jim omogoča, da se izkažejo v številnih disciplinah. Blestijo v agilityju, ker so hitri, okretni in imajo veliko energije, zato so naravno nadarjeni za premagovanje ovir in spretnostnih prog.

Odlični so tudi pri poslušnosti (obedience). Tu lahko blesti zaradi svoje inteligence in želje po učenju. Ob pravilnem šolanju so zelo natančni in z veseljem izpolnjujejo ukaze, zato so odlični tudi v disciplini rally obedience.

So pa lahko tudi terapevtski psi. Ni jih veliko, kar ni nič čudnega, če upoštevamo značaj šnavcerja. Ker se terapije s pomočjo živali izvajajo praviloma s tujimi ljudmi, je to lahko za pasmo prezahtevno, a ne nemogoče.

V tujini (predvsem na Češkem) celo ni nič nenavadnega, če je pritlikavi šnavcer vključen v šolanje in trening po programih IGP (obramba, napad, sled), čeprav seveda ne sodi med pasme, ki jim je to šolanje namenjeno, niti za pridobitev vzrejnega dovoljenja ne potrebujejo delovnega izpita.